

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 223.

Femte Session.

68de Møde.

Onsdagen den 18de Januar.

(Forts.)

Barfod (fortsat): Hvad skulde vel indgive os den Tillid, som den ærede Premierminister forleden Dag saa stærkt fordrede? Skulde det være Tanken paa den foregaaende Premierminister, som her i Thinget offentligen har maattet vedgaae, at han ved en given Leilighed havde talt Sandhed med Modification. (Tjæfning: Ved hvilken Leilighed?) Det forekommer mig, at den ærede Ordfører spurgte ved hvilken Leilighed. Jeg skal besvare dette Spørgsmaal; det var dengang, da der var Tale om Dannelsen af Januarministeriet, og hvorledes det var blevet til, og hvor een af de afgaaede Ministre sagde, at det ikke var rigtigt, hvad Premierministeren tidligere herom havde sagt, da svarede den daværende Premierminister: Jo, det var Sandhed, men rigtignok Sandhed med Modification. Dette Slags Sandhed skal jeg ikke tillade mig nærmere at gaae ind paa; jeg kjender den ikke. Men ikke nok hermed, den samme forhenværende Premierminister har udtrykkeligt lovet os, at vi skulde faae en grundlovmæssig Indflydelse paa den paatænkte Fællesforfatning, han har mere end een Gang erklæret, at saasnart nu allerede afgjorte Sager vare afgjorte, skulde den paatænkte Heelstats forfatning blive fremlagt, Noget, hvorefter Regjeringen ifølge hans Sigende langtes ligesaa meget, som Folket; ja, han er gaaet endnu videre, og har endog udtrykkeligt i Landstinget erklæret, at, hvis man syntes det varede for længe med Fællesforfatningen, saa stod det jo enhver Rigsdagsmand frit for at tage Initia-

tivet til Fællesforfatningen. Alligevel har denne tidligere Premierminister ikke taget i Betænkning at vedblive at beholde sin Plads i et Ministerium, der udtrykkelig erklærer det Modsatte, erklærer, at det hverken kan eller vil fremlægge Fællesforfatningen. Jeg spørger nu, om det er dette, der skulde indgive os den forlangte Tillid? Eller er det maaskee Regjeringen i sin Heelhed, en Regjering, der i sit Grundvæsen er den samme, som for ikke 6 Aar siden maatte tage sin Afsked, fordi den ikke havde Folkets Tillid? Sandelig, jeg begriber ikke, hvorledes den ærede Premierminister, med disse Kjendsgerninger for Die, enten kan forlange eller gjøre Regning paa en saadan aldeles overordentlig og uindskrænket, en saa kvalificeret Tillid, som han dog fordrer. Derimod begriber jeg vel, at Rigsdagen hverken kan føle sig forpligtet eller findet til at indrømme en saadan Tillid. Derfor har Rigsdagen heller ikke kunnet gaae ind paa den nærværende Regjerings tredje midlertidige Bestemmelse i den Communallov, som man har givet Navn af „Udkast til Grundlov for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender“. Ikke et eneste Medlem af Folkethinget har ubetinget kunnet gaae ind derpaa, ene med Undtagelse maaskee af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther), som vi imidlertid i dette Diebleik hørte frasalbe det af ham opstillede Forslag. (Flere Stemmer: Nei, det er ikke frasalbet endnu!). . .

Formanden: Forslaget er ikke ubetinget frasalbet.

Barfod: Ja, saa har jeg misforstaaet den saldne Uttring, og saa kan Regjeringen dog maaskee endnu glæde sig ved, at den i